

Hageja nõuded

- Tühistada vaidlustatud otsus;
- teise võimalusena tühistada resolutiivosa punkt 2;
- kolmanda võimalusena vähendada proportsionaalselt vaidlustatud otsuses hagejale määratud rahatrahvi suurus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 20. detsembri 2006. aasta otsuse K(2006) 6765 (lõplik) (asi COMP/39.234 — sulami lisamaks, uus otsus). Vaidlustatud otsuses, mis puudutab menetluse IV/35.814 — sulami lisamaks — teistmist, määrati hagejale rahatrahv Thyssen Stahl GmbH (varem Thyssen Stahl AG) poolse ESTÜ asutamislepingu artikli 65 § 1 rikkumise eest, kuna muudeti sulami lisamaksu arvutamise valemi normväärtusi ja kasutati seda muudatust.

Oma hagi toetuseks esitab hageja kümme väidet:

- komisjon on rikkunud *nulla poena sine lege* põhimõtet, kuna üleminekusätete puudumisel polnud komisjon pädev 2002. aastal lõppenud ESTÜ asutamislepingut tagasiulatavalt kohaldama;
- komisjon on õigusvastaselt kohaldanud määrust (EÜ) nr 1/2003 ⁽¹⁾, kuna see õigustab ainult EÜ artiklite 81 ja 82, mitte aga ESTÜ asutamislepingu kohaldamist;
- komisjon on rikkunud *res iudicata* põhimõtet, kuna Euroopa Kohus on antud kohtuasjas teinud juba jõustunud otsuse, mille kohaselt hageja ei vastuta vaidlustatud otsuses talle uuesti ette heidetud Thyssen Stahl AG rikkumise eest materiaalõiguslikult;
- hageja pole endale vastutust võtnud eraõigusliku süü tunnustamise avaldusega, kuna see on äärmisel juhul deklaratiivne;
- komisjon on rikkunud seaduslikkuse põhimõtet, kuna kohaldatav karistuse alus ega vastutuse süüksarvamine pole piisavalt täpselt määratletud;
- komisjon on rikkunud *ne bis in idem* põhimõtet, kuna hagejale on juba identsete faktiliste asjaolude eest esimeses menetluses määratud rahatrahv, mida kinnitab ka Euroopa Kohtu jõustunud kohtuotsus;
- rikkumine on aegunud;
- komisjon on rikkunud dokumentidele juurdepääsu õigust;
- komisjon on rikkunud äraakuulamisõigust kaebuse punktide puudulikkuse tõttu;

- komisjon on rahatrahvi valesti arvestanud 1996. aasta koostööteatist ⁽²⁾ silmas pidades.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Komisjoni 18. juuli 1996. aasta teatis trahvide määramata jätmise või vähendamise kohta kartellide puhul (EÜT C 207, lk 4).

7. veebruaril 2007 esitatud hagi — LIPOR versus komisjon

(Kohtuasi T-26/07)

(2007/C 82/89)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: LIPOR — Servico Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Gondomar, Portugal) (esindajad: advokaadid P. Pinheiro, M. Gorjão-Henriques ja F. Quintela)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada osaliselt komisjoni 17. oktoobri 2006. aasta otsuse K(06)5008, mis on adresseeritud Portugali riigile, artikkel 1 selles osas, milles leitakse, et komisjoni 7. detsembri 1993. aasta otsuse nr K(93)3347/3, 21. detsembri 1994. aasta otsuse nr K(94)3721 lõplik/3 ja 17. detsembri 1996. aasta otsuse nr K(96)3923 lõplik — mis on kokku võetud 28. juuli 1998. aasta otsuses nr K(98)2283/f — alusel Ühtekuuluvusfondi poolt antud kogu abi tuleb vähendada 1 551 591 euroni; ning tühistada ka otsus, millega seda liikmesriiki kohustatakse seda summat tagasi maksuma;
- tühistada proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise tõttu vaidlustatud otsuse artikkel 1 selles osas, milles määratakse 100 % finantskorrektsioon seoses hageja poolt IDAD-iga sõlmitud lepingutega ja milles kohustatakse nimetatud liikmesriiki maksuma tagasi 458 683 eurot;
- mõista käesoleva menetluse kulud ja hagejal tekkinud kohtukulud välja komisjonilt;
- teise võimalusena tühistada osaliselt vaidlustatud otsuse artikkel 1 proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise tõttu, sest viidatakse lepingutele, mille hageja sõlmis Hidroprojec-to'ga;

— samuti teise võimalusena ja juhul, kui leitakse, et Lipor ei ole täielikult järginud direktiivi 92/50/EMÜ nõudeid, tuvastada, et komisjon on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, kehtestades 100 % finantskorrektsiooni seoses Hidroprojectoga sõlmitud lepingutega.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks märgib hageja, et on rikutud õigusnormi ja tehtud ilmsed kaalutusvead, et põhjendus on ebapiisav ja ekslik ja et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

Mis puudutab 1989. aastal Hidroprojectoga sõlmitud lepingut, siis väidab hageja, et komisjon on teinud kaalutusvea lepingu D osa väärtuse hindamisel.

Mis puudutab samade isikute vahel 1997. aastal sõlmitud lepinguid, siis kinnitab hageja, et komisjon on teinud kaalutusvigu, kuna komisjon ei saanud aru, et nimetatud lepingud olid osalt 1989. aasta lepingu konkretiseerimine ja osalt selle lepingu järjestikused pikendamised, mis olid tingitud projekti arengust. Ta heidab komisjonile ette ka seda, et viimane leidis, et need lepingud oleks tulnud sõlmida avatud menetluses. Hageja leiab, et isegi kui leitakse, et need lepingud on sõltumatud 1989. aasta lepingust ja need ületavad direktiivis 92/50 määratud künnise selliste lepingute kohta, mis tuleb sõlmida selles direktiivis sätestatud nõuete kohaselt, kehtis neile siiski direktiivi artiklis 11 märgitud erand.

Mis puudutab samuti samade isikute vahel 28. märtsil ja 28. aprillil 1995 sõlmitud lepinguid, siis väidab hageja, et komisjon on teinud kaalutusvea, kui ta luges need üheks ainsaks lepinguks ja 1989. aasta lepingu pikendamiseks ja järeltas, et leping oleks tulnud sõlmida avatud menetlusega. Hageja arvates on tegu erinevatel kuupäevadel sõlmitud lepingutega. Üks neist sõlmiti piiratud menetluses, teine aga ei ületanud künnist, mis on direktiivis ette nähtud menetluste jaoks sätestatud. Igal juhul sõlmiti mõlemad Portugali õiguse alusel ajal, kui direktiivi 92/50 ei olnud veel siseriiklikku õigusesse üle võetud.

Mis puudutab lõpuks IDAD-iga 1999. aastal sõlmitud lepinguid, siis tunnistab hageja, et komisjon võib küll neid tervikuna arvestada, et määrata kindlaks igäihe väärtust ja võimalikku allutamist avatud menetlust reguleerivatele normidele, ent hageja selgitab siiski eraldi lepingute sõlmimise põhjuse ja väidab, et IDAD on avalik organ ja sellisena tellija direktiivi 92/50 tähenduses. Hageja leiab, et komisjon oleks pidanud neid põhjuseid arvesse võtma ja 100 % finantskorrektsiooni ümber hindama. Hageja sõnul rikub see finantskorrektsioon proportsionaalsuse põhimõtet.

5. veebruaril 2007 esitatud hagi — Denka International versus komisjon

(Kohtuasi T-30/07)

(2007/C 82/90)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Denka International BV (Barneveld, Madalmaad) (esindajad: K. Van Maldegem, C. Mereu)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada komisjoni direktiivi 2006/92/EÜ artikli 2 punkt b ja II lisa; ja
- mõista kohtukulud ja nendest tulenevad intressid välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub oma hagiavalduses tühistada osaliselt komisjoni 9. novembri 2006. aasta direktiiv, millega muudetakse nõukogu direktiive 76/895/EMÜ, 86/362/EMÜ ja 90/642/EMÜ kaptaani, diklorofossi, etiooni ja folpeedi jääkide piirnormide osas (¹) (edaspidi "MRL direktiiv" või "vaidlustatud akt") ja eelkõige selle artikli 2 punkt b ja II lisa.

Hageja väidab, et need sätted muudavad asjassepuutuvate ainete maksimaalseid jääkide piirnorme varem kohaldamisele kuulunud koguselt 2 mg/kg uuele läviväärtusele 0,01 mg/kg kohta, toetudes hageja toimiku materjalide alusel antud hinnangule seoses direktiivi 91/414/EMÜ hindamise käigus (edaspidi "PPPD"), mis on menetluslikult, teaduslikult ja õiguslikult ebaõige.

Hageja väidab, et menetluslikult võeti vaidlustatud akt vastu rikkudes määruse 451/2000 artiklis 8 sätestatud juhiseid ja *auditum alteram partem* põhimõtet või õiglase kohtupidamise põhimõtet, samuti rikkudes põhjendamiskohustust (EÜ artikkel 235). Lisaks väidab hageja, et komisjon on vaidlustatud akti vastuvõtmisel kuritarvitanud oma õigusi, kuna ta saavutas sama eesmärgi kui väljaarvamisotsusega, kuigi tal puudub õigus sellise otsuse tegemiseks